

УДК 636.7.09:616.5:617.3

АНАЛІЗ ПОШИРЕННЯ ПОДОДЕРМАТИТІВ У СОБАК

Рекіш К.В., студент

Франчук-Крива Л.О., к. вет. н., асистент alexevna.lubov@gmail.com

Одеський державний аграрний університет

Хвороби шкіри у собак діагностували у 6,4% від загальної кількості тварин з незаразною патологією. З-поміж хвороб шкіри, 62,9% випадків складають дерматити. Пододерматити є найбільш поширеною формою прояву дерматитів у собак і виявляються у 76,4% випадків. Етіологічними чинниками виникнення пододерматитів у собак є переважно алергічна реакція (53,8%) та грибові ураження (23%).

Актуальність. На сьогоднішній день дерматопатології залишаються актуальними, що обумовлено їх значним поширенням, поліетіологічністю і, як наслідок, низьким рівнем терапевтичної ефективності запропонованих схем лікування [6]. Патологія дистальних відділів кінцівок у непродуктивних тварин є досить злостим питанню для ветеринарних фахівців.

Проте, дослідники вказують що на одну науково-практичну публікацію стосовно ортопедичних патологій собак припадає до п'яти відповідних публікацій у продуктивних тварин. Це свідчить, що наразі об'єм поглиблених досліджень поширення і терапії патології дистальних відділів кінцівок собак у вітчизняній ветеринарній медицині є недостатнім.

З-поміж захворювань шкіри, які локалізовані в дистальній ділянці кінцівок, нині одним із поширених вважаються пододерматити. Причому хвороба поширена в усіх видів тварин: великої рогатої худоби [3], свиней [1], кролів [4], собак та котів [2, 5, 6].

Пододерматити у собак – це запалення, що локалізується в дистальній ділянці кінцівки тварин (подушечки, міжпальцевий простір, кігтьовий валик) та може бути спричинене безліччю факторів.

Пододерматити відрізняються поліетіологічністю. При цьому, їх основні клінічні відмінності полягають у тому, що окремі з них супроводжуються свербіжем, а інші – перебігають без нього. Таким чином, усі причини пододерматитів можуть бути поділені на три окремі групи: основні етіологічні

фактори, які викликають свербіж, причини безсвербіжних пододерматитів та вторинні причини.

До групи причин сприяючих свербіжу відносять низку алергічних реакцій (атопічний дерматит, харчова реакція, контактна алергія, алергія на укуси бліх), паразитарні захворювання (демодекоз, анкілостомоз), сторонні тіла та інші. Пододерматити без явищ свербіжу можуть мати грибкову етіологію (мікроспорія та трихофітія) або бути проявом захворювань імунної системи, аутоімунних процесів та метаболічних захворювань. Вторинними факторами пододерматитів є бактеріальна та маласезіозна інфекції [2].

Метою нашої роботи було провести аналіз поширення пододерматитів у собак та визначити їх етіологічні чинники.

Матеріали і методи. Матеріалом дослідження були собаки хворі на пододерматит.

Дослідження були проведені впродовж періоду з квітня по жовтень 2022 року в умовах «Дінго», м. Одеса.

Для проведення аналізу поширення пододерматитів у собак було опрацьовано відомості журналу реєстрації хворих тварин та виконано клінічне обстеження хворих тварин.

Діагностика пододерматитів включала загальноприйнятую клінічну методичку, яка складається зі збору анамнезу, клінічного огляду, спеціальних методів дослідження (за необхідності). При аналізі анамнестичних і клінічних даних враховували вік собак, породу, годівлю тварини, проведені обробки тварини, тривалість зміни стану шерстного покриву, зміни габітусу (надмірна маса тіла тварини, зміна постави кінцівок), наявність супутньої патології, особливо рецидивів захворювань та надане при цьому лікування. Клінічне обстеження включало визначення стану шерстного покриву та шкіри в зоні ураження. При цьому враховували розташування ділянок ураження, їх локалізацію, чутливість ділянки та свербіж, наявність почервоніння, ексудації, ектопаразитів та ін.

Результати досліджень. В період з квітня по жовтень 2022 року було зареєстровано 420 собак з незаразними захворюваннями.

З результатів наведених у таблиці 1 видно, що найчастіше серед собак діагностувались захворювання травної системи (97 тварин, що складає 23,1%; $P < 0,05$) та патологію системи дихання (84 собаки, 20% від загальної кількості; $P < 0,05$). Дещо меншою була частота прояву хвороб сечовидільної системи, їх діагностували у 57 тварин, що відповідає 13,6% ($P < 0,05$). З хірургічною патологією було прийнято 53 собаки (12,6%; $P < 0,05$). Патологія статевої системи виявлена у 32 тварин (7,6%; $P < 0,05$), хвороби шкіри – у 27 тварин (6,4%) та офтальмологічні захворювання – у 24 тварин (5,7%). Найменше було виявлено випадків захворювань органу слуху (16 випадків, 3,8%) та патології нервової системи (7 тварин, 1,6%).

Таблиця 1. Структура поширення незаразної патології у собак

Патологія	Кількість тварин	%
система органів травлення	97	23,1
система органів дихання	84	20,0
система органів сечовиділення	57	13,6
хірургічні хвороби	53	12,6
статева система	32	7,6
шкіра та її похідні	17	6,4
органи зору	24	5,7
серцево-судинна система	23	5,5
органи слуху	16	3,8
нервова система	7	1,6

З-поміж хвороб шкіри, найбільше виявлено випадків дерматитів (17 тварин, 62,9%; $P < 0,05$), значно менше – піодермії (5 тварин, 18,5%), екземи (3 випадки, 11,1%) та інші патології (2 тварини, 7,4%).

Дерматити у 76,4% ($P < 0,05$) випадків (13 тварин) перебігали у формі пододерматитів. Вони мали різноманітну локацію, діагностувались на різних кінцівках, часто локалізувались в між пальцевому просторі.

За результатами збору анамнезу та діагностичних досліджень хворих на пододерматит собак було визначено основні етіологічні чинники. На першій позиції були реакції гіперчутливості (53,8%), на другій грибкові ураження (30,7%). Значно рідше причинами пододерматитів були травми та сторонні тіла – 15,4 %.

Висновки:

Хвороби шкіри у собак діагностувались у 6,4% від загальної кількості тварин з незаразною патологією. З-поміж хвороб шкіри 62,9% випадків складають дерматити. Пододерматити є найбільш поширеною формою прояву дерматитів у собак і виявляються у 76,4% випадків. Основними етіологічними чинниками виникнення пододерматитів у собак є алергічна реакція (53,8%) та грибкові ураження (23%).

Список використаних джерел

1. Киричко Б.П., Семіренко В.В. Клінічні форми патології дистального відділу кінцівок у свиней. *Ветеринарні науки Scientific Journal «Science Rise»*. 2016. №1/1(18). С 20-26.
2. Особливості перебігу дерматофітозів дрібних домашніх тварин, спричинених *Alternaria alternata* Куцан О.Т. та ін. *Ветеринарна медицина*. 2015. Випуск 100. С.98-102.

3. Поширення та причини захворювань кінцівок у великої рогатої худоби. Мисак А.Р. та ін. *Науковий вісник ЛНУВМБ імені С.З. Гжицького*. 2017. № 82, т 19. с. 88-92.

4. Тішкіна Н., Сулова Н., Сапронова В. Пододерматит кролів. *Conference "Modern Methods of Diagnostic, Treatment and Prevention in Veterinary Medicine"*. 2021. С. 152-153.

5. Чупрун Л. О., Ковальов П. В., Побірський М. М. Міжпальцевий дерматит у собак. *Біологія тварин: науково - теоретичний журнал*. 2016. № 3. Т. 18. С. 202.

6. Yevtushenko, I., Bilyi, D., Tsymerman, O., & Nepochatova, A. (2021). Clinical manifestation and methods of treatment of pododermatitis in dogs. *Scientific Horizons*, 24 (1), 29-35.

УДК 636.034. 082.2.4

МОРФОМЕТРИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЖОВТИХ ТІЛ ЯЄЧНИКІВ У КОРІВ

¹**Роман Л.Г.**, к. вет.н., доцент liliyagoman64@gmail.com

²**Сідашова С.О.**, к.с.-х.н., дорадник

¹**Одеський державний аграрний університет**

²**Аграрна дорадча служба Одеської області**

Репродукція маточного поголів'я є ключовим етапом технології виробництва молока та водночас багатовекторною біолого-технологічною проблемою сучасних промислових комплексів. Значний прогрес у розвитку репродуктивних біотехнологій за останні роки дозволив суттєво вдосконалити генетичний потенціал та продуктивні якості корів спеціалізованих молочних порід у всьому світі [1].

У той же час фахівці відзначають суттєвий дисбаланс між виробництвом генетичних ресурсів, отриманих від самців провідних порід великої рогатої худоби, заморожена сперма яких налічує мільйони доз, і вкрай незначною кількістю приплоду, народжених від високопродуктивних корів. Впровадження у виробництво біотехнології ембріодонації та трансплантації ембріонів (ТЕ) дозволяє значно розширити репродуктивний потенціал високопродуктивних корів [2].

Останнім часом у молочному скотарстві все частіше застосовують пробіотичні препарати та кормові добавки, як альтернативу фармакологічним засобам терапії, а також для підвищення продуктивності тварин. Вплив на